

PATRICE EMERY LUMUMBA *

**Patrice Lumumba (1925-1961), Demokratik Kongo Cumhuriyeti'nin ilk başbakanı. 1961'de Belçikalı sömürgeciler ve CIA'nın suikastı sonucu hayatını kaybetti. Lumumba, Kongo'yu bağımsızlığa kavuşturan Kongo Ulusal Hareketi'nin (MNC) kurucu üyelerinden biriydi. Patrice Lumumba, bütün bir kıtanın özlemlerinin sembolüdür ve günümüzün Kongolu ve Afrikalı politikacılarına ilham kaynağı olmaya devam etmektedir.*

Lumumba, P. E. (2008). Afrika'nın kalbinde sabah (Çev. Gürkal Aylan). *Dünya Şiir Antolojisi*, 1, s.51. A. Behramoğlu (Ed.), Ö. İnce (Ed.). İstanbul: YKY.

Afrika'nın kalbinde sabah

Binlerce yıl, Afrika'm, bir hayvan gibi acı çektin,
Çölü yalayıp geçen rüzgârda savruldu küllerin.
Gözalıcı, büyülü tapınaklar yaptı zalimler
Ruhunu acılardan kurtarmak için
Barbarların yumruğu, beyazların kırbacına karşı
Yalnız ölmekti senin hakkın bir de ağlamak,
Totemine bitip tükenmez açlık, tutsaklıklar oydular,
Ağaçların kabuğunda bile korkunç, zalim bir ölüm
Sinsice seni gözlüyor, sana doğru geliyordu
Ağaçların deliklerinden, ucundan çıkan dallar gibi
Ölüm vücudunu, tedirgin ruhunu sarıyordu.
Göğsünün üstüne kocaman hain bir engerek yılanı koydular:
Boynuna sert içkilerden bir boyunduruk geçirdiler,
Canın ciğerin karını aldılar elinden, ucuz incilerle göz boyayıp
Varını yoğunu inanılmaz, paha biçilemez.
Kulübenden tam tam sesleri karanlık geceye,
Yüce kara ırmaklara zalim seslenilen taşıdı;
Aldatılan kızların, gözyaşlarının, kanların,
Ve küçük adamların kaynaştığı, doların kral olduğu
Anavatan dedikleri o ilençli ülkelere giden
Gemilerin öyküsünü söyleyip...
İşte orada çocuğum, öğüttüler karını gece gündüz
Amansız, korkunç bir değirmende, yok oldu büyük acılar içinde,

Sen de ötekiler gibi birisin. İyi kalpli beyaz
Tanrının Sonunda bütün insanları
Uzlaştıracığına inanmanı istiyorlar.
Ateşler yakıp ağladın, içler acısı şarkılarını söyledin
El kapılarına çöken evsiz barksız dilencinin
Derken bir şeyler oldu, bir şeyler kıvıldadı içinde
Kanın yanıp tutuştu geceleyin
Dans ettin, bağırdın babadan kalma tutkuyla.
Bir fırtına gibi azgın, ama insancıl bir tonda
Bir güç doğuverdi binlerce yıllık felaketten sonra.
Cazın madensel sesinde, önlenmesi güç bir bağırıyla
Bir dev kıpırdanışıyla sarstın her yeri.
Şaşırdı herkes, duman oldu bütün dünya
Kanının çılgın ritmini, cazın delice ritmini duyup
Sapsarı kesildi beyazlar bu yeni şarkıyla
Mor meşaleyi karanlık geceye diken bir şarkıyla.
Sabah işte, kardeşim! Sabah! Yüzümüze bak,
Yeni sabahlar başlıyor eski Afrika'da.
Yalnız bizim olacak artık bu ülke, bu su, bu kutsal ırmaklar,
Binlerce yıl anası ağlayan zavallı Afrika.
Tüm gücüyle güneş bizim için parlayacak,
Gözümüzün yaşını, suratımızdaki tükürükleri kurtularak,
Zinciri kopardığın an, koca zinciri,
Kötülüklerin, işkencelerin köküne kibrit suyu,
Hür ve şen bir Kongo doğacak kara topraktan,
Hür ve şen bir Kongo— kara çiçek, kara tohumdan!

